

РЕШЕНИЕ

№ 61

гр. Панагюрище, 14.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАНАГЮРИЩЕ в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Магдалена Г. Татарева Кръстева

при участието на секретаря МАРИЯ Г. ТЕРЗИЙСКА
като разгледа докладваното от Магдалена Г. Татарева Кръстева Гражданско дело № 20215230100673 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 79 ЗЗД във вр. с чл. 9 ЗПК

Производството е образувано по предявен от „НД Мениджмънт“ ООД срещу И. Д. К. иск с правно основание чл. 79 ЗЗД във вр. с чл. 9 ЗПК за осъждане на ответника да заплати на ищеца сума в размер на 1760,00 лв. – представляваща главница по договор за потребителски кредит № 48401 от 27.07.2020 г. сключен между страните, ведно със законната лихва от дата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

Ищецът основава исковата си претенция на следните фактически твърдения: На 27.07.2020г. ответникът К., в качеството си на кредитополучател сключил Договор за потребителски кредит № 48401 с дружество „НД Мениджмънт“ ООД. Договорът е сключен за предоставяне от Кредитора на Кредитополучателя на сумата в размер от 2160 лева. Твърди се, че Кредиторът е изпълнил задължението си за предоставената сума посочена в договора, като съгласно уговореното в договора, Кредитополучателя се задължил да върне същата на погасителни вноски, в които се включва главницата по договора. Кредитът следва да бъде изплатен с 40 седмични вноски, всяка в размер на 54 лева. Кредитополучателят е изплатил общо 400 лв. по кредита, като е извършил 2 броя плащания по погасителния си план, а неизплатения остатък е в общ размер на 1760 лв. В исковата молба се твърди, че от представените към нея доказателства се установява, че между страните е възникнало облигационно правоотношение по силата на сключения договор за предоставяне от ищеца на ответника на кредит под формата на заем, по смисъла на чл. 9 от Закона за потребителския кредит. Уговорената сума е предадена на ответника, с което ищецът е изпълнил поетите с договора задължения. Кредитополучателят частично е изпълнил поетите задължения, а вземането е с настъпил падеж, а именно 07.05.2021г. Ответникът към настоящия момент не е погасил остатъка по договора за кредит. Сочи се, че е подадена молба за обезпечаване на бъдещ иск пред Районен съд- Перник, която е уважена. Поради което се твърди, че за ответника възниква задължението да заплати на ищеца остатъка от главницата по Договора за потребителски кредит, а именно сумата в размер на 1760 лева, ведно със законната лихва върху нея от дата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на същата. Моли се за уважаване на предявения иск. Претендират се

разноски.

В срока по чл. 131 ГПК не е постъпил отговор на исковата молба от ответника. Същия се явява в съдебно заседание, като моли да се уважи исковата претенция, но оспорва подписа си поставен под разходен касов ордер намиращ се на л. 8 от делото.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

Районен съд-Панагюрище е сезиран с осъдителен иск с правно основание чл. с чл. 79 ЗЗД във вр. с чл. 9 ЗПК.

На 27.07.2020 г. ответникът подал до ищеца искане за отпускане на кредит в размер на 1728 лв., като на същия ден между ответника - И. К. и „НД Мениджмънт“

ООД бил сключен договор за потребителски кредит № 48401 от 27.07.2020 г., по силата на който търговското дружество предоставило на ответника сума пари в размер на 2160 лв., която сума кредитополучателят се задължил да върне в срок до 07.05.2021г. Процесният договор бил сключен при общи условия.

По делото е представен и приет като доказателство разходен касов ордер от 27.07.2020 г., от който се установява, че на ответника е изплатена сума в размер на 2160 лева. Като основание за плащането е посочено „кредит 48401 от 27.07.2020г.“. От събраните по делото доказателства се установява също така, че ответникът за погасяване на задълженията си по процесния договор за кредит заплатил на ищеца сума в размер на 400 лева.

При така установено от фактическа страна, съдът от правна страна намира следното:

Уважаването на предявения иск е обусловено от доказване на следните материално правни предпоставки - валиден потребителски кредит № № 48401 от 27.07.2020 г. сключен между страните по делото, по който ищецът е предоставил на ответника-И. К. сума пари и нейният размер; настъпила изискуемост на задължението и размер на дължимата главница; изпълнение на задълженията на кредитора, произтичащи от императивните правила за защита на потребителите относно предоставяне на необходимата писмена информация за съдържанието на условията по кредитите, вкл. обективните критерии, въз основа на които разходите могат да се изменят; индивидуалното договаряне на условията по договора, въз основа на които разходите могат да се изменят. Съобразно разпоредбата на чл. 154 ГПК, ищецът носи доказателствената тежест да установи при пълно и главно доказване наличието на посочените предпоставки.

Съгласно чл. 9, ал.1 ЗПК договорът за потребителски кредит е договор, въз основа на който кредиторът предоставя или се задължава да предостави на потребителя кредит под формата на заем, разсрочено плащане и всяка друга подобна форма на улеснение за плащане.

От данните по делото се установява, че между „НД Мениджмънт“ ООД и И. К. е сключен договор за кредит от 27.07.2020 г., по силата, на който търговското дружество е предоставило на ответника кредит в размер на 2160 лв., като ответникът е поел задължение да я върне в срок до 07.05.2021г. на равни погасителни седмични вноски. Предвид изложеното, съдът приема, че между страните по делото са възникнали правоотношения по чл. 9 и сл. ЗПК.

Тук е мястото да се посочи, че с оглед събраните по делото доказателства съдът намира, че сумата в размер на 2160 лева действително е предоставена на ответника. Това се установява от представения и приет по делото като писмено доказателство разходен касов ордер подписан от ответника в качеството му на получател на сумата посочена в ордера. Съдът счита, че не следва да се обсъжда възражението на ответника направено в хода по същество, че РКО не е подписан от него, тъй като същото е

направено след изтичане на преклузивния срок по чл. 193 ГПК. Цитираната разпоредба предвижда, че заинтересованата страна може да оспори истинността на документ най-късно с отговора на съдопроизводственото действие, с което той е представен т.е. когато документът е представен с исковата молба какъвто е настоящият случай, то най-късно с отговора на исковата молба ответника може да оспори същият. С изтичането на срока за отговор се преклудира възможността ответникът да противопоставя възражения по отношение автентичността на документа. По силата на концентрационното начало страната не може да поправи пропуските, които е допуснала поради собствената си небрежност по-късно в процеса. Ето защо така направеното след преклузивния срок по чл. 193 ГПК възражение неавтентичност на представения частен документ не следва да се обсъжда.

От представените по делото доказателства - погасителен план се установява, а и между страните не е спорно, че ответникът е заплатил сума в размер на 400 лева за погасяване на задълженията по договора за кредит, която сума е приспадната от претендираната главница по процесния договор. По делото не се наведоха твърдения от ответника, нито се събраха доказателства, че са направени други плащания за погасяване на задължението по договора за кредит. Нещо повече, самият ответник заяви, че действително е сключил договор за кредит с ищеца, който не е успял да погаси задълженията си по него, поради липса на парични средства. Посоченото представлява признание на неизгодни за страната факти по см. на чл. 175 ГПК и следва да се вземе предвид при постановяване на решението.

С оглед гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че предявеният иск е основателен и доказан и като такъв следва да се уважи изцяло.

По отношение на разноските:

При този изход на делото, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК се дължат разноски в полза на ищеца. Ищецът е направил своевременно искане за присъждане на разноски за исковото производство в общ размер 420,40 лв., от които 350 лв – възнаграждение за един адвокат, като са представени и доказателства, че същите са реално сторени (л. 5 от първоинстанционното дело) и 70,40 лв – заплатена ДТ.

Съобразно дадените разяснение с т. 5 на Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по тълкувателно дело № 6/2012 г. на ОСГТК, ВКС и направените от страните в обезпечителното производство разноски се присъждат с окончателното съдебно решение по съществото на спора, с оглед крайният му изход. Ето защо в полза на ищеца и следва да бъдат присъдени разноските направени в обезпечителното производство, а именно: 300 лева – възнаграждение за един адвокат за образуване и водене пред Районен съд – Перник на обезпечително производство, доколкото са представени доказателства, че същите са реално сторени – л. 65 от делото. Не следва да се уважава искането за присъждане на сума в размер на 40 лева – ДТ за образуване на обезпечително производство пред Районен съд – Перник, доколкото не са представени доказателства, че разноските са реално сторени. Не следва да се уважава искането за присъждане на разноски направени в изпълнителното производство- такси и разноски заплатени на ЧСИ, както и адвокатско възнаграждение за водене на изпълнителното дело, доколкото същите са предмет на изпълнителното дело и дължимостта им се определя от съдебния изпълнител, като е предвиден специален ред за обжалване на техния размер, арт. чл 435, ал. 2, т. 7 ГПК.

Мотивиран от изложеното, Районен съд - Панагюрище

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на основание чл. 79 ЗЗД във вр. с чл. 9 ЗПК, И. Д. К. ЕГН: *****, с адрес: гр. Панагюрище, ул. "*****" № 35 да заплати на "НД

Мениджмънт“ ООД ЕИК:200267101, с адрес на управление: гр. Перник, ул. “ Рашко Димитров“ бл. 80, вх. В, ет. 6, ап. 71 сума в размер на **1760 лв.** – представляваща главница по договор за потребителски кредит № 48401 от 27.07.2020 г. сключен между страните, ведно със законната лихва от дата на подаване на исковата молба – 07.09.2021 г. до окончателното изплащане на същата.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, И. Д. К. ЕГН: *****, да заплати на “НД Мениджмънт“ ООД ЕИК:200267101 сумата в размер на **420,40** лева- разноси направени пред настоящата инстанция, както и **300 лв** – разноси направени в обезпечително производство по ч.гр.д. № 202111720104159/2021г. по описа на Районен съд – Перник.

Решението подлежи на обжалване, с въззивна жалба, в двуседмичен срок от съобщаването му на страните, пред Окръжен съд – Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Панагюрище: _____